

това изпроводихме въ нашия станъ, като заехме позиция, гдето

— 41 —

на 25 и 26 миналия месецъ станувахме. Донесенитѣ нѣща, следъ прегледа отъ воеводата, подѣлихъ между нашитѣ хора.

Останалото време отъ деня и нощта прекарахме спокойно.

*Прибавка
и
бележка*

Въ този денъ сестриникътъ на Пан. Хитова—Атанасъ, който бѣше влѣзълъ въ състава на вуйчовата си чета, пише на вуйна си отъ Кладово (А. Н. Б. 9071) на сръбски:

Почитаема вуйно,

Поради болень кракъ, господинъ вуйчо ме върна назадъ въ Кладово. Той е здравъ като лъвъ, поздравлява ви; нѣмаше време да ви пише отъ балкана и ме задължи да ви съобща за неговото добро здраве. Него избрахъ за главень началникъ надъ всички български воеводи и чети, които се намиратъ въ балкана и то Черняевъ го избра по искането на българскитѣ юнаци. Сега той се намира въ балкана съ нѣколко хиляди души и две орждия . . .

[Изоставя се края, неинтересенъ въ случая б. С.]

Това писмо е помѣстено на стр. 433 отъ „Архивъ на възраждането“ т. I отъ Д. Страшимировъ, но тамъ месецътъ е означенъ „юний“. Съ това не мога да се съглася, тъй като на 17 юний самата чета и самиятъ Хитовъ бѣха още въ Кладово, а и отъ съдържанието на писмото се вижда, че Атанасъ говори за събития, които се случиха не презъ юний, а презъ юлий.

Лагеръ при Кадж-боазъ
18 VII 1876 г.
недѣля

Днешниятъ день ни е опредѣленъ да се окжпемъ, изперемъ, кърпимъ, да приведемъ оржжието си въ редъ и добре да си починемъ; всичко това се извърши. Въ около 9 часа сутринята нашиятъ воевода г. Панайотъ отиде въ Нови ханъ, отгдето после ще отиде въ Княжевацъ, за да събере всички доброволци, които би намѣрилъ тамъ, и да ги доведе въ нашата чета.

Мръкна се. Около полунощъ часовоятъ ме събуди. „Какво има“, попитахъ го. Отговори: „Дойде писмо отъ коменданта на лагера и дѣдо Желю те вика да го прочетешъ“. Отидохъ при дѣда Желя, който ми даде писмото, но какъ